

PROTEIN

měsíčník YMCA v ČR, listopad 2004, ročník VI.

11 Kč / 0,5 €

foto: J.V. Hyněk

YMCA Makedonie
Tři plodné roky na Balkáně

Leaders reloaded
Nabíječka pro Tensingové vedoucí

Prolomení ledů
Čeští a slovenští Ymkaři se sjeli na Malou Fatru

Milí čtenáři,

mám radost, že Vás můžu uvést do nového čísla našeho „celoymkařského“ plátku. Ten přívlastek je v uvozovkách proto, že časopisem skutečně pro celou Ymku zatím Protein není. Rozhodně ale nevzdáváme snahu o dosažení tohoto ideálu. Protein (tzn. **Pro tensingáře i netensingáře**) si prošel zajímavými peripetemi - od spíše tensingově zaměřeného časopisu, přes společné vydávání ymkařských Novinek a Proteinu až k současné podobě. Myslím, že Protein je na dobré cestě, ale stejně si stále musím klást otázku, jak ještě lépe postihnout tak různorodou a rozmanitou organizaci, jakou YMCA je a jak učinit Protein využitelnějším pro řadového člena. Také o tomto tématu se diskutovalo na **Česko-slovenském setkání Ymkařů**. Neopakovatelnou atmosféru celé akce Vám představí Vojtěch Berger. V tomto a v následujících číslech se budeme snažit představovat ty, kteří působí ve vedení Ymky, ty, kteří

mínejte proto kontrolovat **Diářek**, který je sice až na poslední straně, ale zdaleka není poslední co se týče důležitosti. Rádi bychom také zlepšili komunikaci s místními Ymkami, aby rubrika **U nás** trochu více pokrývala lokální ymkařské dění. Příkladem je rubrika **Tensing**, kde už Štěpán Černý místních zpravodajů využívá. Mimochodem, Štěpán napsal také reportáž o semináři pro tensingové vedoucí - **Leaders reloaded 2004**.

Od tohoto čísla se můžete těšit na určité oživení - čeká na Vás nová rubrika Jakuba Rouna, o tom, **co se právě děje v alternativní hudbě** - zejména příznivci ska a podobných žánrů si přijdou na své. Kromě toho snad přibude i různých vtipů, kterých zatím bylo na stránkách Proteinu „jako šafránu“. Závisí to na úspěšnosti našich snah nalézt kvalifikovaného a vtipného ilustrátora.

Vážení čtenáři, přeji Vám mnoho psychické odolnosti v měsíci listopadu. Bude jí potřeba, vánoční nabídky na nás doslova padají z výloh

ilustr. foto: J.V.Hynek

rozhodují. Nyní to bude **Eva Rosíková**, působící jako programová sekretářka „u sousedů“. Myslím si, že pro každého českého Ymkaře je inspirující vědět, co to tam ti Slováci vlastně „robí“. V prosinci ji pak bude následovat Tomáš Matuška, předseda české YMCA, který se v Proteinu zatím téměř neobjevil. Následovat budou i další osobnosti. Dále se budeme snažit, aby Protein plnil i roli ymkařského informačního servisu - nezapo-

všech obchodních domů (a nejen těch). Cítíte - li že vás předvánoční shon začíná dohánět k šílenství nebo že máte podzimní deprese, zatněte zuby, vezměte Protein, a třeba při šálku dobrého čaje si vychutnejte všechny jeho stránky.

To Vám přeji František Kroužil a Vojtěch Berger, kteří se oba během tohoto úvodníku, ač neplánovaně, v psaní vystřídalí. Poznáte kde?...

© **PROTEIN - měsíčník YMCA v ČR.**

Redakce: Štěpán Černý, František Kroužil **Spolupracovníci:** Vojtěch Berger, Jaroslav „Vojta“ Hynek, Veronika Kočová, Petr Siska, Dominik Zunt
Sídlo: YMCA DAP, Na Poříčí 12, 115 30 Praha 1.

Kontakt redakce: e-mail: protein@ymca.cz, tel.: **224 872 045**,
www.protein.ymca.cz, právo redakční úpravy vyhrazeno,
registr. číslo MKČR: E 14324, uzávěrka tohoto čísla: 20.10.2004

Prolomení ledů

Jak to vypadá, když se sejde výkvět české a slovenské Ymky?

Je předseda YMCA v ČR Tomáš Matuška gambler?

A je na tom slovenský předseda Rasto Lauko lépe?

Je čtvrtek 23. září, odpoledne. V údolí řeky Oravy nedaleko Kraľovan je klid, mrholí. Nic nenavědčuje tomu, že by se zde mělo v brzké době udát něco mimořádného. Jen směrovky s nezaměnitelným logem YMCA umístěné na strozech a sloupech u cesty vedoucí k rekreačnímu objektu ve stráni dávají tušit cosi neobvyklého. A skutečně, v podvečer se objevují první příchozí, kteří míří po cestě vzhůru podle směrovek až k hotýlku umístěnému na úpatí hory. Po čtrnácti letech od obnovení YMCA na území Česka a Slovenska se Ymkaři z obou zemí vydali na společné setkání, aby zjistili, jak spolu mohou česká a slovenská Ymka spolupracovat. O budoucnosti YMCA se pod Malou Fatrou diskutovalo hojně. Možná důležitější než samotný předmět debat byl ale fakt, že se tak slovenští a čeští Ymkaři lépe poznali, a přesvědčili se o tom, že Ymky na obou stranách hranic řeší velmi podobné problémy.

Dostat se na československé (dovolte mi vrátit

se alespoň tímto do doby první republiky, kdy se Ymka nedělila na českou a slovenskou, ale byla československá, ostatně jako téměř vše ve společném státě) setkání Ymkařů bylo a nebylo jednoduché zároveň. V Proteinu se objevila zmínka v diářku prázdninového čísla, v září potom přibyla ještě půlstránková pozvánka. Protože ovšem tato dvě avíza nelze považovat za důkladnou reklamu, dá se předpokládat, že se o setkání mnoho lidí nedozvědělo, a když, tak příliš pozdě.

Cena byla více než lidová. Kdo se chtěl na setkání podívat, odevzdal v účtárně ústředí YMCA šest stokorun a padesátikorunu a měl postaráno o kvalitní čtyřdenní program. Nakonec se počet účastníků pohyboval okolo čtyřicítky. Z Ústí nad Labem, Prahy, Brna a Ostravy dorazilo celkem asi 20 lidí, nepřišla naopak YMCA Znojmo a účastníci setkání tak přišli o možnost sledovat zajímavou prezentaci stále ještě celkem exotického sportu - korfbalu. Znojemským vypověděl mikrobus již několik desítek kilometrů za rodnou

hroudou a rozhodli se vrátit domů. Ani Slováků nepřijely davy, a tak se setkání odehrávalo v celkem komorní atmosféře.

Pamětní pravidla, že YMCA rozvíjí nejen ducha a duši, ale i tělo, připravili organizátoři hned na druhý den ráno sportovní turnaj. Disciplína byla jen jedna - brännbal, hybrid softbalu a baseballu původem ze Skandinávie. Brännbal tedy posloužil jako náhrada za nepřítomný znojenský korfbal.

JSEM NEJLEPŠÍ! Lobbista a fundraiser Pavel Hušek Jr. z YMCA Ústí nad Labem se na každodenní maraton jednání pečlivě připravoval, mimo jiné také důkladnou rozcvíčkou.

Litého boje na louce poseté ovce a bohužel také ovčinci (ve smyslu exkrementálním) se zúčastnili téměř všichni, včetně generálního sekretáře slovenské Ymky Rasta Lauka. Čeští statutáři zase fandili a drželi roztaženou ymkařskou vlajku. Uvolněnou atmosféru tří brännbalových utkání dokumentuje skutečnost, že si pálkaři mohli vybrat, čím chtějí

tenisák odpálit. K dispozici totiž bylo kromě kla-

Smádný mnich nebo Zlatý bažant?

Aneb Co pije generální sekretář?

Dvě nejznámější značky slovenského piva byly k dostání v baru ubytovny, který svým interiérem (stejně jako celá ubytovna) unášel hosty kamsi hluboko do sedmdesátých let minulého století. Nicméně právě zde, na barových stoličkách, nazrávala nevhodnější doba k těm opravdu neformálním rozhovorům. Zde bylo ideální místo pro lobbying. Tedy, chcete něco prosadit v Ymce? Stačí si přisednout k baru, kde sedí generální sekretář Štěpán Hejzlar, předseda YMCA v ČR Tomáš Matuška a živě debatují na sklenici zlatavého moku. Objednejte „panu generálnímu“ či předsedovi tu správnou značku a pak vhodně volenými otázkami bojíte za svou věc.

Úspěch zástupců jednotlivých Ymek při lobbování byl různý. Záležel na tom, zda se správně trefili do oblíbené značky statutárů. Redaktorům Proteinu se například podařilo získat blíže neurčený finanční obnos na honoráře pro zahraniční externisty a dále příslib zakoupení jednoho džípu pro výjezdy redakce „do terénu“.

Pavel Hušek z Ústí zase lobboval za vybudování YMCAparku, velkého informačně-zábavního centra v Ústí nad Labem. Přesnou částku se nepodařilo zjistit, ale v kuloárech kolovaly zvěsti o sumě v řádech milionů.

Kde Ymka peníze bere? Dobře informovaný zdroj ze švýcarského velvyslanectví Proteinu sdělil, že Tomáš Matuška, předseda Ymky v ČR, má již několik let zřízeno konto v Curychu, kam plynou peníze z neznámých zahraničních zdrojů. Pravděpodobně jde o výnosy z podnikatelských aktivit deseti Matuškových synů, kteří podle americké CIA ovládají obchod s kávou v Jižní Americe.

Podobně neprůhledné financování má i slovenská Ymka. Dva z jejích čelných představitelů, Eva Rosíková a Rasto Lauko, se díky svému ekonomickému vzdělání chovají jako protřelí manažeři a propagují Ymku všemi způsoby, byť na hraně zákona. Rosíková například využívá své spolupráce s pořadem Cestománie ke skryté reklamě a logo YMCA dostane téměř do každého záběru. Málem se to provalilo v jednom z posledních dílů pořadu, kde se Rosíková vypravila s kamerou na Aljašku. Při procházce po nekonečné ledové pláni se na obrazovce najednou objevila vlajka YMCA zapíchnutá přímo do ledu uprostřed širé pláně.

Rasto Lauko zase pěstuje tokajské a svými bezkonkurenčními cenami, které jsou dotovány z ymkařských peněz, již ovládl polovinu slovenského obchodu s tímto tradičním artiklem. Lauko se před Ymkaři hájí tím, že na každou lahev neopomene přilepit ymkařské logo a že hrdlo lahve má trojúhelníkový tvar. Oběma slovenským výtečníkům budiž polehčující okolností, že když už takové praktiky provozují, používají je alespoň k propagaci ymkařského znaku.

(vob)

sické baseballové pálky také kuchyňské prkénko.

Dalším (podle mnohých hlavním) bodem programu byly workshopy, sportovní, kreativně-duchovní a sociálně-ekologický. Workshopů se účastnili všichni mladší 23 let, starší (rozuměj šéfové obou Ymek, generální sekretáři, předsedové a další pracovníci ústředí) diskutovali o budoucnosti Ymky v obou zemích. Úkolem každého workshopu bylo vymyslet projekt československé ymkařské spolupráce. Sociální workshop přednesl návrh uspořádat v blízké budoucnosti československé Mraveniště, kam by přijeli zástupci ze všech českých i slovenských sdružení YMCA (pro zástupce českých Ymek, které nebývají na českém Mraveništi zastoupeny dodejme, že „všech“ v tomto případě znamená opravdu „všech“). Kromě toho by se do programu mohli zapojit také senioři, kteří by mladým účastníkům přiblížili osobním svědectvím tradici Ymky. Sportovní workshop vytvořil komplexní plán československé YMCA olympiády, v klasických i spíše zábavných disciplínách. Duchovní workshop přišel s návrhem pořádat poprázdninová setkání všech Ymkařů, kteří o prázdninách, ale i běhe mroku působí jako táboroví vedoucí nebo jako vedoucí různých dětských kroužků a potřebují zkrátka „dobít baterky“. Za tímto účelem by

se měly konat „regenerační“ pobyty, kde by bylo dost času nejen na tělesný, ale i na duševní odpočinek, na zamyšlení, na modlitbu.

Ymkařští „hlavouni“ se zabývali budoucností Ymky, jejími prioritami do budoucna a také hledáním zdrojů pro její fungování. Co se zdrojů a hospodaření týká, mají obě Ymky celkem dobré vyhlídky do budoucna a mohou si navzájem sloužit jako zdroj nápadů, vždyť v čele slovenské Ymky stojí dva ekonomové (rozhovor s programovou sekretářkou slovenské YMCA Evou Rosíkovou přinášíme v tomto čísle, rozhovor se slovenským generálním sekretářem YMCA viz Protein 11/03). Priority slovenské YMCA jako je prevence HIV či podpora rodiny, ale také strategický plán Ymky Slovensko na příštích pět let. To vše přibližuje v našem rozhovoru Eva Rosíková.

Na české straně zase poskytuje své zkušenosti mladý, ale již zkušený fundraiser Pavel Hušek z dynamické Ymky v Ústí nad Labem. Kromě fundraisingu (získávání zdrojů) mají ústečtí zkušenosti například s PR záležitostmi, dobrý fundraising přinesl i zdroje na velmi kvalitní internetový portál ústecké Ymky.

Na rozdíl od slovenské Ymky chybí té české již zmiňovaný strategický plán na příštích

TAK PÁNOVÉ, CO S TOU YMKOU UDĚLÁME? Tři „hlavy“ české a slovenské Ymky na krátké poradě (zleva Rasto Lauko, generální sekretář YMCA SR, Tomáš Matuška, předseda YMCA ČR a Štěpán Hejzlar, generální sekretář YMCA ČR).

pár let. Slováci se chystají také na průzkum mezi podnikateli, který se bude týkat vnímání dobrovolníků a dobrovolnické práce.

Z organizačního hlediska mají slovenští Ymkaři výhodu v počtu členů ústředního výboru YMCA. Je jich pouze sedm, narozdíl od českých pětadvaceti. I v ÚV YMCA stejně jako v každém jiném hlasovacím orgánu platí přímá úměra mezi počtem členů a malou akceschopností. Menší počet delegátů se snáze dohodne, a i když není ve slovenském ÚV zastoupena každá Ymka jednotlivě, má menší počet členů pozitivní efekt na rozhodování o ymkařských záležitostech a nedochází tolik ke zbytečnému handrkování a mluvnickým cvičením, tak jako na jednání ústředního výboru české Ymky.

Od práce si účastníci setkání oddechli další den na horské túře. Bylo připraveno několik variant, od náročného výstupu na hřebeny Malé Fatry, přes výšlap na bližší kopec a návštěvu osady s roubenými stavbami až po nenáročnou vycházku k vodopádu a výlet na nedaleký zámek. Zasněžené vrcholky hor, které jsme pozorovali z oken ubytovny, odradily od nejnáročnější varianty téměř

všechny, až na několik slovenských nadšenců včetně jedné z „hlav“ slovenské Ymky Evy Rosíkové, která spolupracuje s televizním pořadem Cestománie (nyní Nová cestománie) a v porovnání s výpravou na Aljašku byl pro ní výstup do sedmnáctisetmetrové výšky lehkou procházkou na sobotní odpoledne.

OBĚD....NEBO NE...? Sekretářka pro zahraničí YMCA ČR Helenka Kosková působila chvílemi poněkud znuděně. Jak řekla PROTEINU, bylo to způsobeno velkou nadmořskou výškou v místě pobytu.

Čtvrtý den, v neděli, po bohoslužbách, bylo setkání českých a slovenských Ymkařů ukončeno. Ze stožáru před ubytovnou byla stažena vlajka

YMCA, z cesty zmizely směrovky s ymkařským trojúhelníkem. Závěrem se tedy patří krátce shrnout, jaké že vlastně bylo československé setkání Ymkařů.

Bylo komorní, neokázalé, inspirativní. Znamenalo pro obě Ymky „prolomení ledů“, jak se ostatně nazýval i první seznamovací večer. Nikoli proto, že by obě Ymky měly špatné vztahy, ale proto, že otevřená diskuse se lépe vede v neformální atmosféře, jaká zde panovala, než na oficiálním jednání valných shromáždění či ústředních výborů. Dalším podobným projektem by mohlo být zmiňované československé Mraveniště, bude-li realizováno.

/Vojtěch Berger/

OVCE, TO JE ONO! Sekretář pro vnitřní záležitosti YMCA ČR J.V.Hynek se na Slovensku zhlédl v pěstování ovcí. České Ymky položené v horských oblastech tak mohou brzy očekávat pobídku k založení salaší.

foto: J.V. Hynek

S Evou Rosíkovou o strategickém plánu, prevenci HIV a Cestománii

S programovou sekretářkou YMCA Slovensko, protřelou ekonomkou a spolupracovnicí známého televizního pořadu o cestování jsme hovořili o aktuálních tématech, která hýbou slovenskou Ymkou.

Evo, mohla bys čtenářům Proteinu ve stručnosti představit svou funkci ve slovenské YMCA?

Pracuji ve slovenské YMCA jako programový sekretář, tzn. že se starám o vnitřní záležitosti i o zahraniční programy, protože na Slovensku nemáme speciálního sekretáře pro zahraničí.

Takže máš na starosti i česko-slovenské setkání ymkařů. Kdy vůbec vznikl nápad ho uspořádat? Jak dlouho je tu myšlenka česko-slovenské spolupráce?

Tak, myšlenka česko-slovenské vzájemnosti už je

tu dlouho. Co se týče YMCA? Hmm... , tak po tom jsme nepátrali. Když ještě fungovala YMCA v Československu, tak to určitě bylo přirozené. Ale v nedávné minulosti byly jenom takové pokusy, že jsme se já nebo Rastík (Rastislav Lauko, gen. sekretář slovenské YMCA - pozn. red.) sebrali a jeli do Čech na Mraveniště. Ale jinak...,ale jasně - již několik let je tu Československý tenisový festival.

To je pravda, festival byl vždy považován za takový důkaz, že spolupráce funguje.

Přesně tak. Inspirací pro další kooperaci pak byl Partner group (viz.dále). S Rastíkem jsme nastoupili na podzim 2002. A první naše cesta vedla do Čech. Setkali jsme se s Ivkou Klimentovou , Štěpánem Hejzlarem a J. V. Hynkem.

Řeší se tu budoucnost obou Ymek. Zaujalo nás, že máte narozdíl od ČR připravený strategický plán na příštích 5 let. Můžeš nás seznámit s jeho základními body?

Plán už je vytvořený a dokonce i schválený. Lze ho rozdělit do 3 oblastí - 1) programy, 2) lidské zdroje, 3) finanční zdroje. 1) Snažíme se více

věnovat rodině. jedná se zejména o vztahy matky - dítě, otec - syn, matka - dcera. Nebo také „English with my mother programme“, což je něco na způsob mateřského centra. Inspirujeme se ideou americké YMCA, nazvanou „Strong communities, strong families and strong kids“. YMCA má řešit potřeby společnosti, sociálně znevýhodněných - např. nezaměstnaných. Existuje program STEP (příprava na sespsání životopisu a úspěšné absolvování pracovního pohovoru). Anglická YMCA je s tím velmi úspěšná a populární. Zajímavý nápad mají v Albánii, kde vzdělávají nové „babysittery“, kteří pak pracují ne v zahraničí, ale v albánských městech, např. v Tiraně. To jsou těžké otázky, ty kokšo - o strategickém plánu.

2) Co se financí týče, zatím nemáme žádné samofinancujících zdroje. Hradí nás ministerstvo a také naše bratrské ymky. Zkoušíme také žádat o peníze z evropských fondů a z různých nadací. Snažíme se proto získat peníze ze samofinancování - v Bratislavě se pokoušíme o zprovoznění lanového centra. Napsali jsme na to několik grantů, ale zatím ještě žádný nevyšel. Zkusili jsme Nadaci pro děti Slovenska, International women's club, dánský Y's men club, Ministerstvo financí, „peníze z loterií“ atd.

Rádi bychom se zeptali na bratrské nebo partnerské Ymky. Pokud je nám známo, česká YMCA partnerské Ymky nemá. Jak jste je získali?

Spolupráce, která funguje mezi tzv. Twin cities (partnerská města), se v některých případech přesouvá mezi Ymky. Např. YMCA Nitra má Ymku Naperville (USA), YMCA Banská Bystrica spolupracuje s Wüttembergem. Nezávisle na tom, na národní úrovni pak působí tzv. Partner Group, fungující přes EAY (Evropská aliance YMCA). Jeho myšlenka je založena na tom, že již zavedené Ymky pomáhají mladým Ymčkám z východní Evropy. V našem případě je to Německo, které je superviso-rem a V4 (ČR,

Slovensko, Polsko, Maďarsko). Rásto tam navíc ještě přizval Ymku USA, která nás podporuje spíše morálně, občas nám schválí nějaký ten grantík. Z Dánska pomáhá Y's men club (Y's se dá přeložit jako „wise“, což znamená moudrý). Jde o starší dámy a pány, zpravidla bývalé ymkaře. Pořádají vlastní aktivity, ale zároveň se snaží pomáhat Ymce svými dlouholetými zkušenostmi. znalostmi i finančně. V užším kontaktu jsme Ymkami v USA, Irsku a Německu. Jinak německá iniciativa „Local to local partnership“ (partnerství místních sdružení), nebyla příliš úspěšná.

Jak jste vůbec dělali váš strategický plán - všechno sami, nebo jste si někoho najali?

Strategický plán se začal diskutovat již v roce 2000. Začali se zkoušet různé modely - jeden z nich byl financován z grantu nějaké americké nadace. Plán měli připravovat odborníci z různých oborů, kteří jsou spjatí s Ymkou, navíc tam byl ještě jeden Ir. Nemělo to ale příliš úspěch, protože ti odborníci prý často nerozuměli lokální ymkařské práci.

Pak jsem přišla já s Rastíkom, bylo to na podzim 2002. Oba jsem vystudovaní ekonomové, oba jsme měli ve škole strategické plánování. Já jsem vystudovala fakultu managementu, navíc jsem pracovala v Siemensu, kde jsem jistý proces strategického plánování absolvovala. Takže praktické zkušenosti jsme měli. Pod Rastíkovým

vedením se vytvořil menší tým 5 dobrovolníků. Na místní sdružení se rozesílaly dotazníky, aby se zjistili jejich potřeby. I když odpovědi nebyly dostačující, měli jsme již určité východisko. Na základě naší pozice, jsme sestavili web a návrhy programů. Uvědomili jsme si naše finanční možnosti a strukturu financování, podle toho si pak můžeme dovolit jednotlivé lidské zdroje a programy. Tohle se pak poslalo na jednotlivé Ymky, odezva opět nebyla největší, písemná dotaz-

Eva Rosíková

Vystudovala na Matematicko-fyzikální fakultě. Jejím oborem byla matematika a tělocvik. Navíc ještě management na stejnojmenné fakultě. Po ukončení studia pracovala ve společnosti Siemens, od listopadu 2002 je programovou sekretářkou YMCA na Slovensku. Pět let také dělala vedoucí v Lesní Ymce. Je externí spolupracovnicí cestovní kanceláře Livingstone v Brně a také televizního pořadu Cestománie.

níkova metoda je nejlevnější, ale také nejméně úspěšná- 30% už je vlastně hodně. Takže jsme to přinesli rovnou na Valné shromáždění. Tam se probírala zejména otázka vztahů Ymek a církví a také křesťanství v Ymce jako takové. Jinak došlo spíše k drobným úpravám - základní struktura programů, lidských a finančních zdrojů zůstala.

Dnes jsme tu všichni mohli zažít prevenci HIV „na vlastní kůži“ (zní to zajímavě - pozn. F.K.). Slyšeli jsme, že se na to YMCA na Slovensku hodlá zaměřit. Proč zrovna prevence HIV. Myslíte, že je to tu potřeba nebo na to chcete spíše „chytit“ mladé lidi, aby přišli do YMCA? V dnešní době je to docela populární, máte s tím nějaké konkrétní plány?

Určitě s tím máme plány. Je sice pravda, že jako reálný problém se HIV/AIDS na Slovensku nejeví (170 lidí), ale podle výhledů to hodně poroste, pokud se s tím nebude nic dělat. Proto raději „nehasme“ až to propukne, ale dělejme prevenci. Nejde jen o statistiku - světová YMCA má ve svém strategickém plánu právě oblast HIV(prevence i léčba). Zde se chce YMCA celosvětově angažovat.

To se dává skoro do každé druhé agendy. Máte už nějaké konkrétní projekty?

Loni jsme s přáteli s PLÁSKu uspořádali koncert proti AIDS, kde vystoupili poměrně známé hudební skupiny, hovořili o své filozofii partnerského vztahu atd. Ostatní věci jsou zatím ve fázi přípravné. Např. „peer education“ (způsob vzdělávání pomocí vrstevníků - mladých lidí, kteří se o danou problematiku zajímají, mají s tím zkušenosti - více viz článek J. Strejčka, Protein 9/2004). Začínáme debatovat s UNICEFem, PLÁSKem, sháníme různé kontakty atd.

Na tuto otázku jsme se ptali už loni Rasti. Ymku na Slovensku. Mám 2 konkrétní zkušenosti - nemohla jsem např. inzerovat tábory v USA na vysokoškolské mši („víra ymkařů je prý dost pochybná“). Přitom moje víra - katolická, se zcela slučuje s ymkařskou filozofií a ideály.

Když se třeba na ulici zeptáš lidí, mají povědomí o Ymce?

Ne, nic jim to neříká. Jedině často znají kino, které bylo nazváno YMCA, které dříve fungovalo. Potom studenti tělesné výchovy vědí, kdo k nám přinesl některé sporty. Ale jinak jen vyjimečně.

Jak to vypadá s Tensingem Bratislava rok po podpurné návštěvě Čechů?

No s TS to vypadá optimisticky. Letos přišlo na první zkoušku 20 lidí. Po těžkých začátcích, na první seminář před rokem nepřišlo mnoho lidí, ale povedlo se jim přivést kamarády, funguje už i kapela, začínají workshopy. Plánuje se zúčastnit festivalu v Casselu, nabídla to YMCA Ulm. V současné době, po vyloučení YMCA Bratislava nemáme místo na zkušebnu, budeme se stěhovat na kraj města.

Víme o tobě, že jsi externí spolupracovnicí pořadu Cestománie... Na jaká zajímavá místa jsi se podívala, kde se ti nejvíc líbilo?

Cestování mě vždycky bavilo, externě dělám také pro jednu cestovní kancelář v Brně. K té cestománii - viděla jsem např. americké národní parky nebo Nový Zéland. Dobré je na tom to, že člověk pustí i tam, kam normálního turistu nepustí. V současné době začíná pořad vysílat TV Nova, tak uvidíme nakolik se tím změní.

*/za rozhovor děkují František Kroužil
a Vojtěch Berger/*

Ponuka Horského hotela (*) + rekreačno- športového strediska „Bystrička“ na Orave – Slovensko

Po otvorení nášho zariadenia s celoročnou prevádzkou Vám ponúkame okrem možnosti ubytovania a stravovania, športového ako aj kultúrneho vyžitia ponuku organizovania nasledovných akcií:

-Letné tábory, školy v prírode, školské výlety-stretnutia mládeže, turistov, organizovanie- jazykových a iných kurzov, školení a seminárov, banketov, svatieb, stužkových, organizovanie športových, spoločenských a kultúrnych akcií, súťaží, ozdravovacích pobytov, odtučňovacích kúr, relaxačno-kondičných pobytov, lyžiarske kurzy

**Najväčším "lákadlom" je príroda a prostredie, v ktorom sa rekreačné zariadenie nachádza.
Zariadenie**

Tešíme sa na Vašu návštevu !!!,

Vikingové v ČR

Po stopách TS Vigeland

Každým rokem se na jaře koná Česko-slovenský TenSingový festival. Mnozí z vás, kteří jsou členy některého z deseti českých TS, jste se na tento festival již někdy určitě podívali, a pokud ne, jistě to na příštím ročníku napravíte. Téměř pravidelnou součástí takového festivalu se stal koncert TS Norsko, který obyčejně představoval vrchol celého koncertního programu. Jelikož se ale letos v Norsku konal pravidelný národní festival TT 2004, TS Norsko na festival nedorazil. Moudrým lidem z YMCA DAP se po jadrné mluvě hrdých Seveřanů stýskalo, a tak jim nabídli, aby se do ČR vypravili v jiném, pro ně vhodnějším termínu. A tak se TS Vigeland, skupina ze samotného jihu Norska, vydala na dlouhou cestu do ČR, aby tu svou přítomností potěšila srdce nejednoho mladého člověka.

Od začátku září alarmovali delegáti ČVTS své skupiny a tázali se jich, zda by byli ochotni na začátku října krátce hostit tento slovutný norský TS. Zajímavé je, že ač návštěva Norů obyčejně pro každou skupinu znamená velkou kratochvíli a všichni se na ní těší, kladně zareagovali pouze čtyři skupiny, a to výhradně z Čech (TS Mělník, TS Praha, TS Náchod, TS Vrchlabí). Moravské skupiny, z nichž některé mají velmi úzké až

osobní vztahy s jiným norským TS (Lommedalen), zřejmě nemají o nová přátelství zájem. A tak byla trasa autobusu, kterým Norové přijeli, určena takto: nejdříve víkend (25. a 26. 9.) na Mělníku, poté pondělí až středa (27.-29.9.) ve Vrchlabí a Náchodě, následovala Praha (30.9.-1.10.) a ve večerních hodinách pátku 1.10. Norové odjeli, po Bye Bye Party, opět z Mělníka. Jelikož Norové nepřijíždějí každý den, rozhodl se redakční team Proteinu jejich „turné“ důkladně zpravodajsky pokrýt a vyslal s nimi svoje dopisovatele. Nejdříve si všimněme, jak mapuje jejich pobyt na Mělníku stálá dopisovatelka Proteinu Zuzana Dvořáková:

Mělník (zd) - Jak se u nás Norové cítili, to nemohu posoudit, protože jsem neměla tu čest si s nimi popovídat. Ale troufám si říct, že se jim od nás dostalo náležité péče. Po sobotní večeři, kuřecích nugetách s hranolkami a oblohou, se šli hromadně, přesto však spořádaně, po dlouhé cestě vykoupat do bazénu, aby očistili svá těla a tělíčka. Byli dosti unavení na to, aby si s námi ještě hráli, takže se po návratu z očiště naučili jednu českou píseň, kterou s námi v neděli zpívali v kostele a šli do hajan. V neděli, jak už jsem řekla, s námi odzpívali zmíněnou píseň (Slunce

Kristovy lásky – pozn. redakce) a pak naskákali do autobusu a přesunuli se do Prahy na anglikánské bohoslužby. Po nich samozřejmě následoval oběd, nákupy a poznávací výlet do Terezína. Na večer naše hosty čekala opět teplá TenSingová večeře (bramborový salát se sekanou) a jedinečná večerní prohlídka kouzelným městem Mělník, při které bylo asi nejtěžším úkolem vysvětlit, že město Mělník získalo svůj prazvláštní název tím, že leží na půdě, která se mělní. Poté pondělní snídaně, která byla velmi bohatá, neboť, krom obložených talířů, chlebů, vánoček, másla, marmelád, čaje, džusů a kakaa, mohli okusit i vídeňský koláč s čokoládovou polevou a kokosem. Pak nás však naši milí přátelé opustili, aby mohli poctit svou návštěvou i ostatní české TenSingy. Uronili jsme slzu, tu zamáčkli a těšili se opět na ně, neboť v pátek měli přijet zpět.

Víkend na Mělníku byl, jak alespoň mnozí soudí, velmi hektický, když ani na přátelské popovídání nezbyl čas. Ale nedalo se nic dělat: ač se to nezdá, republika je velká, a přejet z Mělníka do Vrchlabí není jen tak. Proto pan řidič Stejskal, který měl na starost zmíněný autobus, otočil svůj palubní kompas přímo na severo-severovýchod a vyrazil ku Vrchlabí. Tamní skupinu vede Jef Hofman. Drobná perlička: dříve, než se ve Vrchlabí ustavil TenSing, fungoval tam ChildSing. Teprve když zmíněné „children“ dospěly, bylo možno přeměnit ChS na regulérní TS. Z důvodů geografické blízkosti mají pak Vrchlabští čilou družbu s Náchodskými. Zprávu o pohybu Norů v tomto koutu Čech podá proto souhrnně členka TS Náchod-Východ-Záchod Klára Brauseová.

Náchod a Vrchlabí (kb)

Z Náchodu se celá norská výprava vydala na předposlední zastávku na jejich anabasi, a sice do Prahy. Ve čtvrtek 30.9., v poledních hodinách, již byli toužebně očekáváni pražskou delegací v obsazení Vojta Berger, Štěpán Černý, Franta Kroužil, Mrož, která měla na starosti celý jejich pobyt v hlavním městě. Hned po příjezdu se naobědvali a vydali se na toužebně očekávané nákupy v mnoha obchodech, co jich jen Praha nabízí. Každý ví, že v porovnání s Norskem je ČR velmi levnou zemí, a zejména koupěchtivé Norky si hodlaly návštěvu města patřičně užít v nákupních

centrech. Proto, když konečně dorazili na zkušku TS Praha, která se také vešla do jejich programu, byli mnozí z nich obtěžkáni zakoupeným zbožím.

Samotná zkouška pak probíhala v zásadě standardně, až na skutečnost, že Ymkárium, útočiště TS Praha, bylo přeplněno až po střechu celkem 60 lidmi. Tolik se jich tu snad nikdy nesešlo. Veselé hry, norské, české i anglické písně, prohlížení fotek, tanec norských děvčat i závěrečné zamyšlení, to byl program tohoto odpoledne. Po zkoušce Norové opět nasedli do autokaru a byli odvezeni do svých hostelů v centru Prahy. Po večeri ulehli na lůžka a těšili se na další den. V pátek si ti z nich, kteří tak neučinili minulý den, nakoupili vše potřebné a po obědě jsem já i Norové vyjeli na Mělník, kde se měla konat závěrečná Bye Bye party, plně v režii TS Mělník. Tato veselice byla plná zajímavých her, soutěží, písní, nechybělo ani zamyšlení formou tance a mnoho jídla a pití, za které je nutno členům TS Mělník poděkovat. A pak již norská výprava nasedla do svého autokaru a vydala se do Dánska, kde se nalodila do trajektu a dorazila šťastně do svého jihonorského domova.

I když si někteří TenSingáři stýskali, že by byli ocenili školní koncerty Norů a že jejich pouhý výlet, nespojený s propagací TS ve školách, jejich skupinám zas tolik nepřinesl, přesto si myslím, že takové mezinárodní výměny mládeže jsou velmi užitečné. Navázané cizozemské kontakty se mohou v budoucí době dobře zhodnotit, například při žádání o granty z mezinárodních fondů, nebo při hledání dobrovolníka. Proto bych, stejně jako mnozí další, kteří se o Nory celý týden vzorně starali, nakonec konstatoval, že se mne tato akce bavila.

I mnohá místní sdružení (dle aktuální terminologie „kolektivní členové“) YMCA můžou tím, že naváží přátelství s YMCA z cizí země, získat mnoho nových impulsů a inspirace pro další práci s mládeží. A nový vítr sdo naší činnosti, o ten by nám mělo jít jistě v první řadě, neboť mnohdy pomůže „provětrat“ dosavadní způsob práce a znovu lidi nabudit.

/Štěpán Černý, TS Praha a spolupracovníci-oblastní zpravodajové Zuzana Dvořáková (TS Mělník) a Andrea (TS Náchod)/

Seminář

Leaders Reloaded

Tallinn 22.-27.9.2004

Do dalekého Estonska se na konci měsíce září vypravilo přes třicet mladých

Ymkařů - TenSingářů z celé Evropy.

Co tam prováděli, zjišťoval redaktor

Proteinu Štěpán Černý.

Práce v TenSingu i YMCA má mnoho úrovní. Místní sdružení jsou koordinována na národní úrovni ústřední YMCA, v českém případě YMCA v ČR. Stejně tak TenSing má koordináční Český výbor TenSingu. Ale nebyla by to největší mládežnická organizace, kdyby neměla i koordináční centra na evropské úrovni. V případě YMCA je jím Evropská aliance YMCA (EAY), evropský TenSing pak má svoji Evropskou

TenSingovou skupinu (ETS). Tato se schází jednou do roka, zpravidla se střídá v roli hostitele tohoto setkání západní a východní polovina Evropy. Naposledy se odehrála v Kodani, v příštím roce se uskuteční v Kyjevě na Ukrajině. Aby se ale vedoucí TenSingu z jednotlivých zemí mezi sebou znali i mimo tato setkání, uspořádal se letos první ročník semináře Leaders Reloaded, který měl za cíl především „nabít“ vedoucí novou inspirací pro práci v TS, kromě toho i umožnit, aby mezi sebou navázali osobní přátelství a ta jim pomohla v budoucnu. Premiérový ročník semináře se odehrál v Estonsku, u města Klooga, které leží cca 40 km od Tallinu.

Z ČR se jej kromě mne zúčastnil i Miki Erdinger jako jeden z přípravného teamu, dále pak Jirka Folta s TS Frýdlant a Jana Macková, správce tréninkového centra EAY v Litomyšli. Další účastníci, kterých bylo dohromady přes 30, pocházeli

např. z Norska, Slovenska, Německa či Velké Británie, početnou delegaci mělo i Bělorusko a Rusko, pozvání přijali dva TenSingáři z Faerských ostrovů a nemohli chybět ani zástupci nedaleké Litvy a hostitelského Estonska. Skupina byla takto velmi pestrá a nedalo se říct, že by jedna národnost převažovala nad ostatními.

Musím říct, že nejen já, ale jistě i mnozí další před začátkem semináře nevěděli, co od Estonska čekat. Přeci jen, bývalá sovětská republika, tak daleko na Východě a na Severu, navíc její obyvatelé ani nejsou Slované. Po přečtení článku o YMCA Estonsko v předminulém Proteinu se mé obavy rychle rozptýlily a do Estonska jsem se těšil jako do moderní země, která v ničem nepokulháva za Západem, neřkuli za ČR. A nebyl jsem zklamán. Moderní letiště, na kterém jsme přistáli, mobilní telefony v každé ruce, internetové bezdrátové připojení Wi-Fi v restauracích a na poštách, obyvatelé, jimž je angličtina téměř druhým rodným jazykem. Mimoto i sympatické tváře v ulicích a pěkně upravené historické centrum Tallinnu, města, jehož historie sahá do stejné doby, jako ta pražská. Zkrátka, pokud nemáte příští léto co dělat, navštivte Estonsko. A navíc je tam pro Čechy i v zásadě levně.

Celý seminář se konal v přímořském kempu u řečené Kloogy, v rozkošných chatkách, pár minut od pláže, ve stínu borovic... Aspoň tak to líčil propagační leták, který každý účastník obdržel elektronickou poštou. Ne že by skutečnost pokulhávala za očekáváním, jen písek, který se po několika hodinách dostal do posledního záhybu šatstva, a studený vítr, který foukal od moře a nutil nás vyhledávat přístřešek teplých kapucí a svetřů, mohl být v letáku rovněž uveden. Čímž ovšem nechci říct, že by se mi v kempu nelíbilo.

Program akce byl koncipován tak, aby se každému dostalo do sytosti toho, co od semináře očekával. Proto byla vždy jedna z polovin dne vyhrazena „práci“, která spočívala především ve workshopech či diskusních skupinách, které řešily problémy pro TS nikoliv nepodstatné, jakými je např. „které K TenSingu má převažovat“, „je TS pro každého?“, „důležité vlastnosti TS vedoucího“ aj. Krom toho se tento čas dal využít i ke sportům či jiné družné zábavě. Druhá polovina dne pak spočívala v ryze odpočinkové činnosti, jako byla např. návštěva sauny, hry, které měly za cíl nabít vedoucí novou inspirací pro další roky v TS, nebo výlet do Tallinnu. Ten byl pojat velice

akčně, neboť vyprávění průvodce bylo často doplněno i scénkou, která se jakoby náhodně odehrála v průvodcově okolí. Proto, když hovořil o mýtickém hrdinovi, který spadl při stavbě kostela z věže, opravdu se dotyčný zřítíl z nebes. Celá vycházka to tohoto krásného města tak rovněž sloužila k odpočinku vedoucích.

Zajímavým zpestřením byla návštěva Výkonného výboru ETS, v originále ETS Executives, kteřížto lidé všechny přítomné uvedli do role, kterou tato skupina hraje v koordinaci aktivit TS na mezinárodní úrovni. Zároveň jsme s potěšením přijali zprávu, že v roce 2006 se bude konat v Dánsku Evropský TenSingový festival, toho jména pátý. Pamětníci festivalu v Litomyšli, který byl posledním z evropských ryze TS festivalů, jistě přiznají, že takováto veleakce, kterou navštíví přes dva tisíce lidí, je neopakovatelný zážitek, kterému se může rovnat snad jen Y-EVENT v Praze na Letné v loňském roce. Proto na něj již takto dopředu zvu. Zároveň je to další impuls, proč v TS vytrvat ještě dva roky.

Večerní programy, jako na každé správné YMCA i TS akci, byly zaměřeny pře-

devším na zábavu, ale i poznání sebe sama a ostatních. Na programu tak bylo promítání filmů i večer „Národního bufetu“, kdy každý jeden národ představil sebe prostřednictvím národního jídla či nápoje. Nebyli by to Češi, aby aspoň symbolicky nepohostili ostatní tekutým zlatem. Další večerní program byla např. „Intercultural Game“, která nám pomohla bojovat s xenofobií v nás a naučila nás chápat jiné kultury. Poslední večer byl pak věnován Bye Bye Party, kdy zahrála estonská rocková kapela a dovedla všechny ve var v irském rytmu. Ymkař musí jet až do Estonska, aby uslyšel pravou keltskou muziku.

Duchovní potrava, to je to důležité, co potřebuje každý TS vedoucí, a náležitě množství se nám jí dostalo i na tomto semináři. Duchovní vedoucí Volker ze SRN využil při svých zamyšleních dataprojektor a vtipné krátké komiksy, a tak učinil ranní i večerní „stiška“ pravým kořením dne. Některé z jeho nápadů jistě čeští ST vedoucí využijí ve svých skupinách, proto se těšte. Tsgáři z Prahy a Frýdlantu!

Ale všemu je někdy konec a i tento seminář nebyl nekonečný. V pondělí ráno jsme si sbalili kufry a vydali se na cestu na letiště či nádraží. Sice nás mrzčlo, že se musíme upustit, protože mezi námi vzniklo to, čemu se říká „prima parta“, ale slíbili jsme si, že zůstaneme v kontaktu, což se snažíme dodržet. Přátelství uzavřená

na TS akcích, trvají přeci déle než ta „obyčejná“.

Jak mám shrnout první ročník semináře Leaders Reloaded? Má cenu jet až do daleké země a tam se několik dní veselit s dalšími cizinci, abychom pak zase odjeli a celý rok (a mnohdy i déle) se již nevidět? Jedna TS vedoucí z Čech se mě zeptala, k čemu mi to vůbec bylo, letět za drahý peníz do dálky a tam jen tak být, co to mně a dalším dalo? Odpověď je nasnadě: nejen, že jsem načerpal nové nápady a hlavně se „nabil“ (viz. Motto Get Reloaded- „Nabijte se“), ale hlavně jsem získal to nejcennější: lidské vztahy a kontakty na lidi, kteří dělají to samé, co mnohý z nás vedoucích, ač mluví jinou řečí, platí jinou měnou a dodržují jiné zákony. A tyto se mohou hned zhodnotit a prospět celé TS skupině: např. hned na listopad je plánována návštěva TS Estonsko do ČR a někdy na jaře očekává TS Praha několik školních koncertů TS z Drážďan. Nebýt tohoto semináře, nikoho by ani nenapadlo o podobné „družbě“ uvažovat a TS by byl ochuzen o mnohé zajímavé věci. A tak doporučuji všem, ať se na příští ročník také přihlásí a užijí to, co jsem užil já, Jirka, Miki, Jana, Vemund (Norsko), Patrick (SRN), Andreus (Litva), Alexej (Rusko), Tore (Anglie) či Marili (Estonsko).

/Štěpán Černý, TS Praha/

YMCA Ostrava opět první

Ne, že bych se chtěla chlubit, ale proč neříct všem, že členové klubu papírových modelářů YMCA Ostrava byli první. O co se jednalo?

YMCA Ostrava spolu se CPM o.s a ZvŠ Ostrava-Přívoz uspořádala Mezinárodní soutěž a výstavu papírových modelů PAPIR SHOW. Tato akce se uskutečnila 1. - 2. 10. 2004.

V konkurenci 9 klubů z celé České republiky a Polska získali naši modeláři první místo.

Celkem 22 medailí z toho 10 zlatých, 5 stříbrných a 6 bronzových. Celá soutěž s výstavou proběhla v prostorách tělocvičny ZvŠ Čkalovova. V těchto prostorách bylo vytaveno celkem 108 papírových modelů, z toho 73 soutěžních.

Největším lákadlem této akce byla pro návštěvníky a soutěžící přistavena Tatrovka z rallye

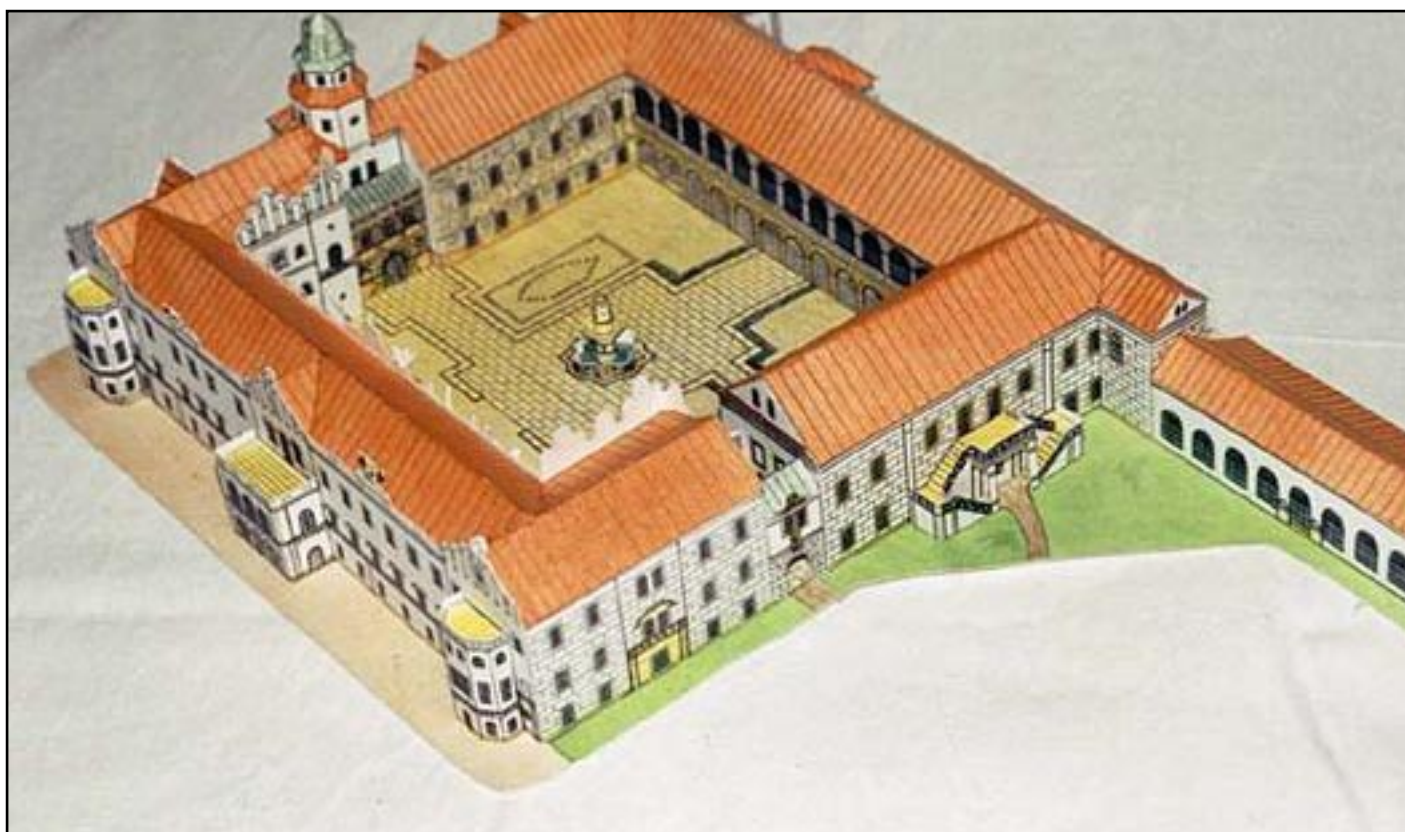
Paříž-Dakar.

Během sobotního dopoledne navštívilo tuto výstavu asi 150 návštěvníků. Přišli se podívat nejen tatínkové se syny, ale i maminky s dcerami a výjimkou nebyly ani babičky i dědečkové s vnoučaty. Návštěvníci si mohli koupit některé modely a dostupnou literaturu týkající se modelářství.

A protože se jednalo o první akci tohoto typu v Ostravě, byla tato soutěž zařazena jako Mezinárodní mistrovská soutěž.

Pokud se vše povede, a mi pevně věříme, že ano, příští rok bude tato soutěž zařazena do Českého poháru papírových modelářů.

/Jitka Lesczynská, YMCA Ostrava/

!!!NOVÝ <http://protein.ymca.cz> !!!

Od listopadu s novým aktuálním obsahem

**Přijďte se podívat
a zapojte se do tvorby
ymkařského časopisu**

Drakiáda YMCA Praha

Vsobotu 16.10. se jako každoročně konala na pláni u stanice metra Opatov drakiáda - pouštění draků. Asi čtyřicet dětí, které se ve větrném a deštivém počasí sešly na travnaté louce, mohlo soutěžit o nejkrásnějšího draka, o nejdelší a o nejvyšší dračí let.

Vzhledem ke špatnému počasí byl v nedalekém Ymkáriu připraven také náhradní program. Nakonec ale počasí umožnilo drakiádu uskutečnit přímo na louce, a to včetně opékání špekáčků, které účastníci s povděkem kvitovali.

Během programu vystoupil také s několika unplugged písničkami Tensing Praha.

Po vyhlášení výsledků dračí soutěže se účastníci drakiády přesunuli do Ymkária, kde na ně čekalo vynikající divadelní představení. Příběh na motivy čínské pohádky do podoby stínového divadla převedli a dětem zahráli Vojtěch Rada a kolektiv.

Lidé z pražského Jižního města tak znovu mohli vidět akci, která se koná pod záštitou Ymky a připomněli si, že přímo v centru jejich sídliště působí Ymkárium, nízkoprahový klub, základna pro mládež a zkušebna Tensingu Praha.

/Andrea a Vojta, TS Praha/

foto: J.V. Hynek

Kloboučky YMCA

**Tak na co
čekáte?**

JAKÝ DALŠÍ důkaz ještě potřebujete, abyste uvěřili, že ymkařské kloboučky jsou opravdu krásné? Tak neváhejte kupte si jeden - takhle vypadá český Ymkař 21. století!

Milí čtenáři,

Přišla za mnou jedna paní a hned ode dveří spustila: Jak nemůže na nohy, ruce že ji bolí, doktor jí předepsal špatné léky, syn za ní nejezdí, a když přijede, stejně nic nepomůže, vnuk si vydělává v Americe. Pak přešla na sousedy a já jsem se trochu přikrčil, kdy přijdu na paškál já, ale ona už mezitím byla na radnici a u vlády a já jsem si mírně vydechl a snažil se v té kulometné palbě slov dát dohromady nějakou odpověď.

Už ani nevím, co nejapného jsem odpověděl, ale ta její řeč, dnes tak častá, mi nešla z hlavy.

To si opravdu žijeme všichni tak špatně anebo máme to kňourání a stěžování si v krvi jako orientální prodavač smlouvání? Za pár dní jsem šel jednou frekventovanou hradeckou ulicí a přemýšlel. Kolem svištěla auta a při každém přejezdu mnou zacloumal studený závan zvířeneho vzduchu se stopou teplého zápachu spalin z výfuku.

A najednou jsem si něčeho všiml. Ve spáře mezi obrubníkem a silnicí byla řada čekanek. Jejich modré květy byly tu více, tu méně zaprášené od projíždějících aut a s každým dalším projetím to jimi divoce cloumalo. Některé byly docela rozsápané. Jak k tomu přišly, že vyrostly zrovna tady a ne někde na krásné horské louce?! Proč musí celý svůj květinový život vzdorovat takové nepohodě? A ony mlčí, kvetou a zmítají se pod nárazy větru. A já jsem v tom náhle spatřil odpověď všem těm věčně naříkajícím fňukalům a kňourám. Žijte svůj život tam, kde jste byli postaveni, kveťte a odolávejte nepřízni osudu. Jako ty čekanky naplňujte svůj život tím jednoduchým a obyčejným smyslem. Třebas i bleděmodrým. Tak dobré ráno a hezký den

/Josef Bartošek/

YMCA MAKEDONIE

Makedonii si většina z nás spojí především s kosovským konfliktem, jednotkami NATO, s násilím a nestabilitou, kterou je Balkán pověstný. Přitom pojítek mezi Českou republikou a Makedonií je mnohem víc než by člověk čekal.

Drazí věrozvěstové Cyril a Metoděj, kteří přinesli do českých zemí křesťanskou víru a písmo, začali misionářsky působit právě v historické Makedonii, přesněji v oblasti Soluně. Tam byla tehdy vymyšlena proslulá hlaholice – první písemný zápis staroslověnštiny.

Dnešní Makedonie toho nemá s historickou Makedonií příliš mnoho společného. Země a její hranice prošly v průběhu staletí mnohými změnami. Největší slávy dosáhla Makedonie za vlády Filipa a Alexandra Makedonského. V době římské říše přišel úpadek a ztráta nezávislosti. V 6. století byla oblast osídlena Slovy, v 10. století se z Makedonie opět stala velká říše. Poté následovala nadvláda Srbů a od 15. století hegemonie Osmanské říše, která trvala až do roku 1913, kdy byla Makedonie během balkánských válek roztržena mezi Bulharsko, Srbsko a Řecko.

Opětovně, i když jen částečné nezávislosti se Makedonci dočkali až s nástupem Jugoslávské federativní republiky. Socialistická federativní republika Makedonie byla od původních historických kořenů (sahaly až k Egejskému moři, Soluni a dalším městům) vzdálena až 25 tisíc km² směrem na sever.

Tím se ale pohnutá historie této země psát nepřestala. Po referendu vyhlásila v roce 1991 národní rada nezávislost, která na mezinárodní úrovni dlouho nebyla uznávána. Hlavním protivníkem makedonské samostatnosti bylo sousední Řecko, pro které je nepřijatelné, aby se historickým označením Makedonie kráslil jakýkoliv jiný stát než stát Řeků. V roce 1993 nakonec mohla 2,5 milionová Makedonie vstoupit pod bizarním mezinárodním názvem Bývalá federativní republika Jugoslávie Makedonie do řady suverénních států OSN.

Dnes se Makedonie postupně integruje do evropských struktur, její členství v EU už je asi na obzoru. Ale jako už tolikrát, YMCA předběhla většinu politických institucí a v Makedonii již působí. Nadnárodní struktury hnutí YMCA aktivně podporují programy, které makedonská YMCA nabízí teprve od r. 2000. **Existence YMCA v ČR je mnoha lidmi brána jako samozřejmost. O to zajímavější je podívat se, jak to vypadá, když se z ničeho narodí nová národní Ymka.**

Makedonská delegace byla přítomna na Evropském festivalu v srpnu 2003 v Praze. V Expo stanu byli u prezentace tři členové-dobrovolníci makedonské YMCA, kteří Proteinu své hnutí přiblížili:

Mohla byste se představit, říci odkud jste a kolik vám je let?

Jmenuji se Katarína, jsem z YMCA Skopje. V Makedonii máme 3 Ymky. Dvě jsou ve Sko-

pe, jedna je v Bitole. Já jsem ze skopské YMCA - funguje tam divadlo, také se pracuje s dětmi. Práce s dětmi je jednou z oblastí, které chceme rozvíjet, máme už nějaké projekty. Také připravujeme literaturu. Pracujeme s dětmi od 5 do 10 let. Vyrábějí umělecké věci, malují atp. Našimi sousedy jsou studenti, kteří učí děti angličtinu. Děti tak mají možnost zlepšit si svou angličtinu. Zrealizovala jsem jeden projekt, ve kterém se angličtina spojuje s divadlem. Je to vlastně dramatická výchova, při které si děti procvičí cizí jazyk.

Kdy se dostala YMCA do Makedonie?

Existuje již 3 roky, zaregistrovaná byla někdy okolo roku 2000. Spolupracujeme s Itálií a Spojenými Státy, máme s nimi několik společných projektů. A jsem za to ráda, protože hodně cizinců z YMCA přijelo do Makedonie a mají tak možnost vidět jak pracujeme, jak se zlepšujeme atd.

Kolik máte členů? Kolik účastníků?

V skopské YMCA, kde působím i já, jich máme asi 100. V Bitole počet členů závisí na období a na projektu, který zrovna probíhá. Do toho největšího projektu se zapojí tak 25 lidí, případně i více.

Jaký je největší úspěch YMCA Makedonie? Na co jste nejvíc pyšní?

Máme jednu budovu ve Skopje, je to přesněji řečeno jeden byt v centru Skopje, takže to je blízko všem důležitým místům ve městě. Druhá je v Bitole. Předpokládám, že v blízké budoucnosti budeme mít více budov, možná i něco většího.

Jak jste se dostala k Ymce?

No, měla jsem nějaké přátele, kteří mi o YMCA pověděli. A já jsem přišla a viděla hodně lidí, kteří jsou tak zábavní, tak přátelští, tak hodní, a to mám ráda. Všechno ostatní přišlo potom. Myslím si, že nejdůležitější je mít pouto s lidmi, sdílet jisté myšlenky, být přátelský. To je tedy můj názor.

Jaké jsou krátkodobé a dlouhodobé cíle pro YMCA Makedonie?

Chceme mít více členů, abychom mohli zvětšit Ymku, rozšířit počet místních sdružení. A také chceme sehnat nějaké zdroje, abychom mohli poskytnout dětem v Makedonii lepší podmínky, ne jenom členům. A napomoci tím situaci v Makedonii, v Makedonii je hodně lidí s velkým temperamentem a nadšením, ale někteří z nich nemají příležitost využít své možnosti, tak proto hledáme takové věci, poskytnout jim to, aby se cítili dobře, mohli zrealizovat své vlastní ideály.

Jaký je váš největší problém?

Nemůžu mluvit za ostatní Ymky, ale pro mě osobně je to divadlo, protože ho koordinuji a jsem na to pyšná. Ale jinak se domnívám, že je to práce s dětmi. Měla jsem možnost vzít nějaké děti do YMCA a ony měli velkou radost, jako děti jsou také hodné, některé jsou stydlivé. V Ymce mají možnost mluvit s jinými dětmi - jsou z toho nadšené. To si myslím, že je možná to nejdůležitější.

Kolik máte budov? Kde se nachází? Kde nabízíte své programy?

Finance, bohužel. Jsme malá země a od toho je všechno odvislé. Kdybychom měli více peněz, tak by toho bylo víc - větší budova, více projektů. Mohli bychom více pomáhat dětem, více jim toho ukázat.

Čím se zabývá druhá skopská Ymka?

Jmenuji se Vasco, jsem z místního sdružení ve Skopje. Naší cílovou skupinou jsou sociálně slabé děti, děti z chudého sociálního prostře-

dí. Děti, které mají třeba jenom jednoho rodiče nemají v rodině moc peněz. Mají domov, školu, jídlo, ale ne další věci, které makedonské děti běžně mívají - chození na exkurze, na fotbalové zápasy, hraní si v přístavu atd., takže se jim snažíme tyto aktivity poskytnout.

Pořádáme aktivity venku i v místnosti. V klubovně jsme dvakrát týdně, jednou za dva týdny máme o víkendu nějakou aktivitu venku - jdeme do zoo nebo do parku, hrajeme fotbal a basketbal.

Kolik dětí se účastní těchto programů?

Přibližně 50-70 dětí. Fungují tři skupiny, já jsem vedoucí jedné z nich - je v ní 30 dětí, ale nejsem si jistý kolik jich je v těch dalších. V té mé jsou děti ve věku 11-12 let, v druhé skupině jsou třináctiletí, ve třetí čtrnáctiletí.

Jak jste se dostal k práci v Ymce?

Jsem v ymce hned od začátku, kdy nějakí chlápíci z EAY přijeli do Makedonie a snažili se u nás rozběhnout hnutí. Přišel jsem tam tedy, byl jsem pozván mailem, protože jsem nějaké lidi z EAY potkal už předtím, nechal jsem jim svou adresu, takže jsem byl pozván na tu ustanovující schůzku. Našel jsem tu fajn lidi, líbí se být v YMCA angažován.

A Ty? Jak se jmenuješ a jak jsi se začal aktivně účastnit na práci YMCA Skopje?

Jmenuji se Gila a přišel jsem k tomu úplně náhodou. Měl jsem kamaráda, který mi řekl: „pojď, existuje jedna neziskovka, která se ti bude líbit. A tak jsem šel na schůzku a líbilo se mi to fakt hodně. A tak tu jsem a pěkně si to užívám.

Poznal jsi v Ymce nějaké nové lidi?

Hodně nových přátel, z celého světa.

Jak bys chtěl, aby YMCA Skopje fungovala? Co bys změnil, kdybys mohl?

Potřebovali bychom se zlepšit v PR oblasti. Styk s veřejností mám rád. Jo, možná bychom měli hledat více zajímavých aktivit pro mladé. A myslím si, že Ymka, která by měla 5 - 10 dobrých, chci říct dobře navštěvovaných programů, je pro mě dost v horizontu tak 5 let

Je YMCA v Makedonii známou organizací?

Lidi, které znám a se kterými se stýkám o tom vědí všichni, protože jim o tom říkám a zvu je. Ale obecně, nevím tedy jak na tom jsou v Bitole a jak to berou ostatní, ale je to mladé, není to moc známé. Naše organizace byla v celostátní televizi kvůli práci, kterou děláme s těmi sociálně vyloučenými dětmi, spolupracovali jsme s vojáky NATO. Zajímalo to televizi, takže přijeli, natočili nás a vysílali - to bylo naše první veřejné vystoupení. To považujeme za úspěch.

Tohle je pro vás největší úspěch?

Největší úspěch je to, co děláme. A to, co ukazovali v televizi bylo jaksi výsledkem.

Jak se vám líbí ubytování?

Katarina: Pokoje jsou staré, ale ten designér,

co to udělal byl (nebo byla) skvělý, ten styl mi připomíná filmy z doby 2. světové války, takže je to možná z roku 1941 nebo 1942, Já přesně nevím, je to zajímavé. Pokoje jsou takové útulné.

Jak se vám líbí Praha, městská hromadná doprava, festival?

Vasco: Městská doprava je myslím dokonalá. Jo. Festival je pěkný, vážně se mi líbí. Je to pro mě nová zkušenost. Už se těším na nějaký další zážitek, ať už v Praze nebo někde jinde.

Od interview již uplynul víc než rok a mnoho věcí se v Makedonii pohnulo dopředu (Rozhovor vznikl na loňském festivalu Y-event v Praze, pozn.red.).

V Bitole (2. největší město, 100 tis. obyvatel) letos v srpnu zdejší místní sdružení zorganizovalo Y-fest "Pohromadě", festival mládežnických kapel, na který přišlo 700 lidí z města a okolí.

Dále se podařilo díky podpoře Evropské aliance a Y Care International otevřít nové prostory "YMCA Bitola multifunkčního centra pro mládež". Na 43 čtverečních metrech plochy se nachází klubovna, kde děti a mládež mají možnost nalézt zajímavé volnočasové aktivity. Mimo jiné se jedná o kurzy angličtiny, hudební kroužky, hernu, čítárnu, šachový kroužek. V centru je zároveň zázemí pro dobrovolníky a administraci YMCA Bitola. Navštěvují ho nejen členové Ymky, ale zároveň i děti z okolí, čímž se z centra stává bezprahové (nízkoprahové) zařízení, jaké provozuje např. YMCA Praha.

Fascinující je čtvrtletní zpravodaj Y Bitola Info. Je distribuován elektronickou poštou jako program EXE. Vladimír Iliev, předseda bitolské ymky mi jej také zaslal. V programu jsou texty článků dostupné v makedonštině a v angličtině, navíc je ke každému článku k dispozici celá galerie ilustrativních fotografií.

Člověk nevychází z údivu nad metodou distribuce: jako by pojmy internet, web či pdf v Makedonii ještě nezapustily kořeny a program se stále šířil disketou z počítače na počítač. Na druhou stranu je naprosto úžasné, že jak elektronický zpravodaj, tak webové stránky národní organizace jsou plně přeloženy do angličtiny.

Makedonci se evidentně snaží z minima prostředků vytěžit maximum služeb a programů pro své členy a spoluobčany. V tom a v dostupnosti informací v angličtině bychom si z nich měli vzít příklad. Potomci slavného Alexandra Velikého by určitě nevěřičně vrtěli hlavou, kdyby zjistili, že na adrese www.ymca.cz se v roce 2004 dají nalistovat informace pouze v češtině.

/Dominik Zunt/
<http://domousov.bloguje.cz/>

Hudební okénko

Novou rubriku o alternativních hudebních stylech a nevšedních kulturních příležitostech pro vás připravuje student vyšší odborné školy sociálně pedagogické JABOK Jakub Roun.

Začneme tedy malou rekapitulací posledních měsíců. Navštívil nás král soulu a funku **James Brown** (byl jsem tam a stálo to opravdu za to, ale o tom snad až někdy příště), nedlouho potom další monarcha, tentokrát král Rockenrollu **Jerry Lee Lewis** a v neposlední řadě legenda amerického skapunku **Mad Caddies**. Za zajímavými hudebními projekty však nemusíme chodit tak daleko. I u nás je jistě spousta věcí, které stojí za to.

K nejzajímavějším hudebním událostem tuzemské scény poslední doby rozhodně patří CD skupiny **-123min. XL Live**. Jak název napovídá jde o album živé, nahrané při koncertní šňůře začínající koncem května v pražské Akropoli. Kromě tradiční sestavy (Zdeněk Bína-kytara, zpěv, Frederik Janáček-baskytara, kontrabas a Martin Vajgl-bicí) doprovázeli kapelu také do té doby jen příležitostní hosté (1 klávesáček, 1 perkusistaček a jeden dechař - omluvte mě, ale jména těchto skvělých hudebníků si nepamatuji mám přepálené CD bez bukletu, ale pssst).

A tak jsem měl na již zmiňovaném koncertě možnost zhlédnout do té doby nevídané. A jak se mi to líbilo? Abych řekl pravdu, zprvu nic moc. Vše mi přišlo tak nějak uhlazené, a jak se o tomto koncertě vyjádřil můj kamarád (a já mu musím dát za pravdu - dámy prominou), **nemělo to koule**. Zkrátka nic, na co jsem byl z předchozích koncertů zvyklý. Samozřejmě, že vše bylo perfektní a téměř bez chybičky, ale.....

Nebudu ale jen kritizovat, faktem je, že CD, které se zrodilo z těchto koncertů, je v lecčems zvláštní a odlišné od těch ostatních, stejně jako každá ze známých písní na něm a rozhodně vám ho doporučuji!!! Je to báječná klidná muzika k poslechu i tanci a skvěle se u ní usíná.

/Jakub Roun/

Jaro, léto, podzim, zima...a jaro

Ki-duk Kimovy filmy nebývají zrovna kasovními trháky, zato vždy nabízejí nevšední podívanou. Snímek s neobvyklým názvem *Jaro, léto, podzim, zima...a jaro*, neosiňuje dynamikou střihu ani bryskními dialogy, ale snahou o hloubku obrazů a myšlenek.

Korejský režisér Ki-duk Kim na plátně debutoval v roce 1996, aniž by kdy studoval filmovou školu. Své kinematografické vzdělání popisuje jako čistý experiment s filmovou formou (podle některých kritiků je z jeho děl poznat absence filmařských základů a estetické vytříbenosti) a o svých filmech říká, že jsou semi-abstraktní. Diváka nutí jak k mapování vlastních vnitřních intimních krajín, tak komplexů a strachů. Což je přinejmenším dvojsečné a ne každý například přistoupí na symbolický obraz sebepotrestání, kdy žena spolkne klubko háčeků na ryby a pak trhne vlasci. Kvůli podobným šokujícím krutostem si od feministické kritiky vysloužil nálepku režiséra – sadisty, který ženy zobrazuje buď jako prostitutky z nutnosti a nebo jako křehká stvoření, která musí vyhovět všem

přáním svých mužských utlačovatelů. Sám autor se podobným útokům brání poukazem k tomu, že jeho filmy nejsou jen o zneužívání žen, ale je v nich i mnoho jiných prvků, které stojí za úvahu a zneužitá sexualita plus násilí jsou pouze symbolem konfliktů, které tepou pod zdánlivě klidným a vyrovnaným povrchem společnosti, která opouští tradiční způsob života a přivyká materialismu.

Ki-duk Kim každopádně patří k nejzajímavějším a nejplodnějším asijským autorům (pro zjednodušení uvádíme anglické názvy filmů - *A Crocodile, Birdcage Inn, Isle, Real Fiction, Address Unknown, Bad Guy, The Coastguard, Spring, Summer, Fall, Winter...and Spring*), od kterých se vždy očekává výjimečný zážitek. Kvůli své jinakosti, která je skutečně „jiná“ i v rámci asijské kinematografie, se záhy stal stálíci filmových festivalů. Jeho snímky možná neustále zůstávají nepochopeny a nedoceny, přinejmenším je však respektován jako tvůrce svérázných filmů s vizí. Je však také nutno přiznat, že po finanční stránce se jim dvakrát nedaří. Česká filmová distribuce jej objevila teprve vloni, když zakoupila film *Ostrov* (*Isle*, 1999), s nímž snímek právě uváděný vykazuje mnohé tematické i formální podobnosti.

Kdesi daleko uprostřed hor leží jezero. Na něm se tiše vznáší poustevna buddhistického mnicha (Yeoh-su Oh) a jeho žáka. Vlastně ještě chlapce. Každý den je rozdělen na přesně dané celky, které jsou věnované meditaci, práci a odpočinku. Hodina za hodinou plyne jako voda v

řece a z malého žáka se stává muž (Jae-kyeong Seo). V té době k jezeru přijde matka se svou nemocnou dospívající dcerou (Yeo-jin Ha), která je v rozpuku mládí i krásy. Mladík se musí rozhodnout, zda i on chce nastoupit řeholi mnišského způsobu života, a nebo chrám opustit...

Ki-duk Kimovo Jaro, léto, podzim, zima...a jaro je, jak už název filmu sám napovídá, meditací o pravidelném rytmu. Každý z pěti ročních celků začíná otevřením brány vedle malého mola, kterou kamera vjede do prostoru. Na tomto pohybu by nebylo nic zvláštního, nebýt skutečnosti, že kolem nejsou žádné hradby či zatarasy, jež by – jak už to tradičně bývá – obklopovaly vstup z širého vnějšího světa do vnitřního hrazeného prostoru. Takový dveřní rám je přece možno bez nejmenšího problému obejít. Otevření brány je tedy vhodnější vnímat jako symbol oddělení dvou světů a vpuštění do zvláštního biotopu, kde čas zdánlivě plyne, ale zároveň je sám do sebe zavinit jako šnek v ulitě. V příběhu se sice setkáváme se stejnými postavami v různých etapách života, ale jakoby právě na tomhle záleželo úplně nejméně. Jednotliviny z tohoto prostoru se po

Ať už si estetická či feministická kritika

říká cokoliv, nelze Ki-duk Kimovi upřít,

že se svým posledním dílem filmařsky

nesmírně vyspěl a je čím dál jasnější,

že i šokující momenty v jeho filmech

mají svůj účel a význam. Jestliže

se s nadsázkou tvrdí, že západní

kinematografie je mrtvá a film opravdu

žije v Jižní Americe a Asii, po zhlédnutí

tohoto snímku nezbyvá než přitakat.

celá staletí neslyšně mění či vplouvají jedna do druhé, aniž by těchto metamorfóz kdokoli želel. Rytmus ročních cyklů a náboženského rituálu je totiž dán. Dokud se neobjeví narušitel, respektive pokušitel a s ním zapovězená vášeň, která během krátké doby dokáže zničit pracné dílo předchozích časů.

Nebýt této césury (přeryvu) mýtického času, divák by ani nepostřehl, ve které době se vlastně příběh odehrává (matka s dcerou mají moderní oblečení, mniši starodávné). Ne že by na tom jakkoliv záleželo, protože i onen přeryv je filmovým ztvárněním mýtické *matrice* (předlohy) o prohlédnutí pravé povahy světa, kterou dříve nebo později zažije každý z nás. Ki-duk Kim od

začátku užívá mnohých obrazů, které znázorňují stálé věci - symetrii (odraz nebe ve vodě), řád (roční období), rytmus (rituál) a hloubku (vodní hladina). Proti nim pak staví obraz chrámu na vodě, který symbolizuje permanentní nejistotu a změnu. Sám neukotvený chrám je zmítán živlem a nikdo neví, kde se ocitne následující ráno. Vše totiž pomijí. Vždyť i onen zbytečně-nezbytečný symbol brány se s každým ročním obdobím pomalu, o to však neúprosněji, noří do chladivých vod. Což není nikterak pesimistické konstatování, ale přitakání danostem, z jejichž rozpoznání plyne naděje, že každá zima je vystřídána jarem. A cyklus dospívání, stárnutí, prohlédnutí i pokání začne nanovo.

Ať už si estetická či feministická kritika říká cokoliv, nelze Ki-duk Kimovi upřít, že se svým posledním dílem filmařsky nesmírně vyspěl a je čím dál jasnější, že i šokující momenty v jeho filmech mají svůj účel a význam. Kim se vyjadřuje především obrazy a dialogy jsou potlačeny na nejnižší možnou míru. Dlouhé záběry však mluví natolik výmluvně, že by vůbec nevadilo, kdyby film zůstal nezvučen. Jestliže se s nadsázkou tvrdí, že západní kinematografie je mrtvá a film opravdu žije v Jižní Americe a Asii, po zhlédnutí Jaro, léto, podzim, zima...a jaro nezbyvá než tomu přitakat. Otázkou je, co z Kimovy obrazotvornosti a nenásilné spirituality zbude v hollywoodských osidlech. Proslýchá se totiž, že dostal nabídku na režii amerického *remake* vlastního snímku *Bad Guy*. Doufejme, že zůstane svůj.

/Petr Siska/

Jaro, léto, podzim, zima...a jaro

Jižní Korea/ Německo, 2003, 103'

Režie: Ki-duk Kim

Scénář: Ki-duk Kim

Kamera: Dong-hyeong Baek

Hudba: Ji-woong Bark

Hrají: Yeong-su Oh, Ki-duk Kim, Young-min Kim, Jae-kyeong Seo, Yeo-jin Ha

Česká premiéra: 7. září 2004

Doporučujeme: Všem milovníkům hutné filmové stravy, kteří mají rádi pomalé, o to však hlubší filmy.

Varujeme: Jestliže máte rádi videoklipy a dynamiku a la tři střihy za vteřinu.

MINISTERSTVO KULTURY ČESKÉ REPUBLIKY

Vážení čtenáři Proteinu a milí Ymkaři. Listopadová rubrika vás chce seznámit s možnostmi získávání finančních prostředků z českého Ministerstva kultury, kde můžete žádat na obecně prospěšné aktivity vašich sdružení.

**MINISTERSTVO KULTURY ČESKÉ REPUBLIKY –
vyhláší pro rok 2005 následující grantové
programy:**

1. **Tradiční lidová tvorba (uzávěrka: 22. 11. 2004)**
2. **Neprofesionální umělecké aktivity
(uzávěrka: 30. 11. 2004)**
3. **Integrace příslušníků romské komunity
(uzávěrka: 6. 12. 2004)**
4. **Rozvoj zájmových kulturních – mimouměleckých
aktivit (uzávěrka: 10. 12. 2004)**

Ministerstvo kultury ČR podporuje ze státního rozpočtu projekty, které se zabývají některým výše uvedeným programem, v maximálním možném finančním příspěvku do výše 70% z celkových nákladů projektu. Žadatel – subjekt musí předložit k žádosti projektu (předepsaný formulář + rozpočet), též povinné přílohy: kopii dokladu o právní subjektivitě (stanovy, statut, zřizovací listinu atp.); kopii platné smlouvy o založení bankovního účtu vč. aktualizace; kopii dokladu o přidělení IČO (pokud není součástí např. stanov); doklad o předchozí činnosti (např. výroční zpráva atp.); další specifické přílohy vždy dle výše zvoleného programu.

Další informace o vyhlášených grantových programech a specifické podklady pro zpracování formuláře – žádosti naleznete na přímé internetové adrese:

www.mkcr.cz/article.php?id=1102. Kontaktní adresa: Ministerstvo kultury ČR - Malé náměstí 471/1, 118 11 Praha 1 - Malá Strana, tel.: 257 085 111, fax.: 224 318 155, e-mail: posta@mkcr.cz; www.mkcr.cz nebo přímý odkaz na stránky grantových programů:

/Pavel Hušek/

POZVÁNKA na ŠKOLENÍ

„Finanční základy pro posuzování rozpočtu“

Školitel: ing. Petr Běťák

Cíl: Poskytnout vhled do finančních záležitostí kolem rozpočtu sdružení. V prvním plánu především pro členy UV YMCA, kteří schvalují rozpočet YMCA v ČR.

Termín: 20.11.2004 od 9.00 do 16.00 hodin.

Místo: Palác YMCA, Na Poříčí 12 Praha 1, zasedací místnost „U krbu“ v 6. patře (tam kde sídlí ústředí).

Účastnický poplatek: 50,- Kč (za ně obdržíte občerstvení).

Určeno: Členům UV YMCA a jejich zástupcům, hospodářům sdružení a všem zájemcům z řad YMCA.

Program:

1. Dopoledne úvod, kde se na modelovém příkladě seznámíme s principy podvojného účetnictví a se základními pojmy, na kterých je postaven rozpočet jako je bilance a rozvaha.
2. Odpoledne prakticky projdeme rozpočet YMCA na rok 2005 a naučíme se jak sledovat plnění rozpočtu.

**Přihlášky (stačí obyčejný mail) posílejte na
vojta@ymca.cz nejpozději do 18.11.2004!**

Předsedové YMCA v ČSR

1) František Drtina - viz Protein 7/04.

2) Emanuel Rádl - viz Protein 6/04

3) VI. Novák - v archivu jsme o něm nic nenašli, přivítáme jakékoli vaše informace o něm

4) Konsul Dr. Antonín Sum

5) A. Lukl - známý pražský porodník

Odhalení pamětní desky v Paláci YMCA

U příležitosti 160. výročí založení YMCA se všem členům a příznivcům YMCA dává na vědomost, že ve čtvrtek 11. 11. 2004 v 17:00 hod.

bude v prostorách Paláce YMCA odhalena pamětní deska prvorepublikovým předsedům YMCA v Československu a dalším významným osobnostem, které měly s YMCA spojitost.

Na slavnostní odhalení desky ve foyeru velkého sálu

Vás srdečně zveme!

Diakonie

Českobratrské církve evangelické

Jsi ochoten pomáhat potřebným lidem?

Chceš zkusit život v ekumenickém křesťanském společenství?

Středisko Diakonie Českobratrské církve evangelické BETLÉM **naléhavě** hledá pečovatele a pečovatelky do svého Domova pro dospělé lidi s těžkým tělesným postižením v Kloboukách u Brna.

- Hledáme věřící křesťany a křesťanky všech vyznání, bez rodinných závazků, ochotné alespoň jeden rok s láskou sloužit našim těžce tělesně handicapovaným obyvatelům a sdílet přitom život v ekumenickém společenství s dalšími lidmi z různých církví.

- V Domově Betlém v Kloboukách u Brna, který svou činnost zahájil již v prosinci 1990, poskytujeme trvalé ubytování a všestrannou sociální péči 9 lidem s těžkým tělesným postižením, především vozíčkářům. Tuto péči uskutečňujeme formou osobní asistence, tzn. že každý obyvatel našeho Domova má svého asistenta či asistentku, kteří se po týdnů střídají. V rámci života v komunitě mají handicapovaní obyvatelé i jejich asistenti rovná práva a společně rozhodují o nejdůležitějších otázkách života v Betlémě.

- Nejdůležitějším ideálem Betléma zůstává především snaha o láskyplné, otevřené vztahy a společně sdílený život, který své zakotvení nachází především v Bohu a ve slovech Pána Ježíše Krista zachycených v Bibli... A pak také zásada, že u nás se vše podřizuje individuálním potřebám našich handicapovaných obyvatel – a nikoliv naopak. Jak to bývá ve velkých ústavách

- Zájemkyně o službu na Betlémě prosíme - ozvěte se nám bez prodlení, abychom s Vámi mohli domluvit termín 14-ti denního zkušební pobytu, který je podmínkou přijetí do naší komunity. Bůh žehnej všem, které tato výzva nenechá lhostejné a ozvou se nám!

Naše adresa a spojení:

**BETLÉM, Císařova 27, 691 72 Klobouky u Brna
vedoucí Domova Betlém Tomáš Vostrák
tel. 519 420 656 nebo mobil 605 463 527
E-mail: betlem@diakonieecce.cz**

Internetové stránky: <http://www.betlem.org>

Nové saze z vyčištěného redakčního komína, střípky a klepy

„PĚTKA“ v Ymce. Kdo rozhoduje?

V období první republiky fungoval československý parlament jako pouhý hlasovací nástroj, který schvaloval to, na čem se na soukromých schůzkách dohodla tzv. „Pětka“, tedy zástupci tehdejších pěti nejvýznamnějších politických stran.

Také česká Ymka má svou „Pětku“, která předem domlouvá a zařizuje některé záležitosti ještě předtím, než je předloží ke schválení ústřednímu výboru. Jde o pětičlenný statutární zástupců, lidí volených ústředním výborem do pěti nejvyšších funkcí na dvouleté funkční období. Konkrétně je to předseda YMCA v ČR Tomáš Matuška, první místopředseda Pavel Horký, druhá místopředsedkyně Dana Putnová, hospodářka Ludmila Kadlečková a generální sekretář Štěpán Hejzlar (V kuloárech pražského Paláce YMCA koluje historka o tom, jak se jednou sekretář pro vnitřní záležitosti J.V.Hynek málem přepsal a místo „generální sekretář“ připojil pod oficiální dopis určený jakési instituci podpis „geniální sekretář“. Chyby si ale na poslední chvíli všiml a geniálního sekretáře opět „generalizoval“. Škoda, Ymka mohla být zřejmě jedinou organizací, kterou navenek zastupuje skutečný génius, jenž se pod svůj intelekt neváhá podepsat.)

Pravidelná setkání „statutárů“ se konají přibližně každý měsíc a není bez zajímavosti se podívat na to, o čem se na těchto poradách jedná. O výsledcích jejich schůzek vás budeme průběžně informovat. *(vob)*

Údolí řeky Oravy, Slovensko Náš reportér zachytil místního dřevorubce, jak se raduje nad novým číslem PROTEINU, které sem přivezla jako velkou vzácnost pojízdná knihovna. Ačkoliv dřevorubec není gramotný, obálka PROTEINU ho zaujala natolik, že neváhal utratit svou měsíční mzdu a jeden výtisk zakoupit.

Celou dědinu zachvátilo šílenství, a žebříňák pojízdné knihovny oblehly desítky obyvatel. Místní učitel Dušan Holý, který má sám doma v knihovně několik ročníků PROTEINU, k tomu říká: „Pro zdejší lidi je to vždy velká událost, když vyjde nové „Péčko“. Naposledy takhle řádili, když poprvé viděli vlak,“ říká Holý a odnáší si PROTEIN do své chaloupky.

KRÁTCE

Českou republiku navštívil v říjnu generální sekretář čínské Ymky. PROTEINU se podařilo natočit s ním rozhovor, který přineseme v příštím čísle. Kromě výměny ymkařských zkušeností jednali špičky české a čínské Ymky také o kulturní spolupráci mezi oběma zeměmi. PROTEIN to odnesl zavedením povinného čínského okénka v čínském jazyce do časopisu. Budeme ale bojovat proti...

Štěpán Hejzlar a J.V.Hynek, tedy něco

jako ymkařští ministři zahraničí a vnitra, budou i nadále pokračovat ve svých „spanilých jízdách“. Nejbližší výjezdy s poetickým názvem budou směřovat do Letohradu a Poličky. Zástupci tamních Ymek nechť začnou oprašovat červené koberce a připraví se na náročná jednání, samozřejmě ve zcela korektním duchu. Oba pánové jsou totiž podle posledních informací na podzim ve velmi dobré formě.

V listopadu proběhne

jednání ústředního výboru YMCA v ČR. Toto shromáždění zástupců (téměř) všech českých Ymek si zasluhuje naši pozornost a proto se na jednání podíváme. Reportáž najdete v některém z příštích čísel PROTEINU.

DRB

V Paláci YMCA se můžeme těšit

na nový obsah vitrín umístěných v přízemí paláce. Za jejich aktualizaci a obnovu bude zodpovídat ústředí. Co konkrétně si ve vitrínách přečteme, zatím není jasné.

DIÁŘEK CO KDY V YMCA

CO	KDE	KDY	KONTAKT	DRUH AKCE
Jednání ÚV YMCA v ČR	Palác YMCA, Praha	27.11.04	vojta@ymca.cz	
Jednání grantové komise YMCA v ČR	Palác YMCA, Praha	8.2.2005	vojta@ymca.cz	
Gospel night YMCA Praha	Kostel U Klimenta V Praze	10.12.04	praha@ymca.cz	TENSING
Gospel night YMCA Krnov	Krnov	19.12.04	krnov@ymca.cz	TENSING

NOVÝ <http://protein.ymca.cz> !!!
NOVÝ OBSAH WWW STRÁNEK,
kompletní články v HTML. Průběžné aktualizace

Archiv starších čísel ve formátu PDF, možnost hlasování, ankety,...

VÝROČÍ. A ČÍ?	kde se narodil, zemřel či zapsal do dějin	kdy to udělal	proč bychom si ho měli pamatovat
* František Bílek	Chýnov u Tábora	6.11.1872	sochař a malíř, významný představitel české secese 20. století, podílel se např. na výzdobě pražské katedrál, v Praze má i vilu, kterou sám projektoval.
+ Petr Zenkl	Washington	2.11.1975	český politik, v letech 1937-9 a 1945-6 pražský primátor, národní socialista. Po válce předsedou čs.strany národné socialistické. Po únoru 1948 emigroval do USA.
+ Emil Zátopek	Praha	22.11.2000	vynikající český atlet, byt se skvrnou spolupráce s komunistickým režimem. Zvolen třikrát nejlepším sportovcem světa, v roce 1997 také českým atletem století.
* Ilja Hurník	Poruba u Ostravy	25.11.1922	významný český skladatel, klavírista a popularizátor hudby. Snad každý se s ním setkal v učebnicích hudební výchovy. Jezdil také na ymkařské tábory.

Vaše příspěvky a pozvánky na akce zasílejte na protein@ymca.cz